УМАН И ЧЕСТИТ ЧОВЕК

Поштована породицо, поштована родбино, колегинице и колеге, драги пријатељи,

Дозволите ми да се у име колектива и студената Учитељског факултета Универзитета у Београду опростим од драгог колеге Милета Савића, нашег декана, цењеног професора, уваженог научног посленика, човека.

Као декан, сећаћемо се, да је био изразито демократичан, етичан и принципијелан руководилац. За кратко време свог деканског мандата иницирао је доношење читавог низа правилника и тиме послао јасну поруку о томе да Факултет види као институцију која треба да функционише по демократски договореним правилима, независно од воље декана, ма ко он био; поруку да је декан само први међу једнакима, први у одговорности и једнак у правима и обавезама.

Као професор филозофије и етике био је цењен и од студената и од својих колега, јер није то био само по звању, већ пре свега по знању и дубоком, аутентичном промишљању и тумачењу идеја које је с ентузијазмом преносио студентима и јер је његово понашање било у складу са оним што је говорио и заговарао.

Као научног посленика и интелектуалца памтићемо га и ми, његове колеге с Факултета и шира научна заједница којој је припадао и у којој је био уважаван због доприноса које је дао и као генерални секретар Министарства науке и као уредник часописа *Филозфија и друштво* и као аутор високо вреднованих и награђиваних књига, директор Института за филозофију и друштвену теорију, председник Српског филозофског друштва.

Као чеовек, знају то сви који су га познавали, био је ненаметљив, био је уман, био је честит и етичан и верујем да ћемо га као таквог сви памтити.

Недостајаће нам његове непристрасне, умне и логички аргументоване дискусије о контроверзним питањима, његова реч, понекад опора и не баш угодна, али увек достојна поштовања, као што је достајан поштовања био и његов однос према неумољивој болести која је успела да га савлада, да победи његово тело, али не и да га унизи, јер он то није дозволио, јер је он успео да се уздигне изнад ње тиме што је до задњих дана бринуо о пословима Факултета уместо да јој се преда, о пословима од општег значаја и интереса, уместо да јој се у потпуности посвети, да своје мисли у целости заокупи њом и борбом против ње; бринуо је, затим, о добробити своје породице и тек на крају и готово узгред и чини се само колико је морао, посвећивао се својој болести и своме лечењу. Отишао је. Отишао је уман и честит човек.

Недостајаће нам, али имаћемо по чему да га се сећамо.
Нека му је вечна слава и хвала!

Биљана Требјешанин

Опроштајни говор на сахрани проф. др Милета Савића
08. 01. 2015. године на старом шабачком гробљу.